

VERSEK A VERSRŐL

Gál László

1.

furcsa álmokat álmodom estelente
éberem még csak csukott szemem álmodik
fekete céda szüzeket fekete rózsáligetben
kósza gondolataimat terelem ilyenkor
s dühös álompuli kapkod a lába után
a kóbor gondolat-gondnak holnap
vajon a holnap megbocsátja-e hogy nem hiszek már
a tegnapi rajongó nagy gyerekeknek aki a szemét
csukja-lecsukja fény ne érje többé csalóka
délibáb a tikkadat pusztaságban ne vezesse

2.

siratom az esőt amely csak hull hull
hetek óta gátat és ideget lazít és kenyeret
lop a dagadt mezőkről és a méhek is
a húséges dolgosok nem lelnek mézre a virágban
csúful rohad a napvilágtalan virág és a világ
a virágtalan borús mint az ég a viharra szürkülő
hát vihogj vihar bolond e szürkülő és szürkülő
tavaszban holnap már itt a nyár amely örömet
ígért a hazug

3.

himes szép szavakat hímezni derűs
fehér papírra simogató puha fehér
szavakat melyek mint nagybegyű büszke galambok
kényesen lépkednének a kővön a szobor előtt
és kukoricát kenyérmorzsát kapnék a jószívű
szívtelenektől talán akkor nekem is hullana
öröm és pattogtatnám a meleg kályha fölött
a piros kukoricát boldog selyem szitán
és puffók gyerekek habos fehér szavaimat ropogtatnák